

مقایسه وضعیت مزاج در افراد فعال و غیرفعال

عبدالصالح زر^{*}، سید علی حسینی^۱، حسن عسگری^۲، محمدامین صفری^۳

- ^۱ دانشیار، دکتری تخصصی فیزیولوژی ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه جهرم، جهرم، ایران
- ^۲ دانشیار، دکتری تخصصی فیزیولوژی ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
- ^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد فیزیولوژی ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
- ^۴ دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

چکیده

سابقه و هدف: بر اساس نظریات طب سنتی، مزاج فرد می‌تواند تعیین‌کننده خصوصیات جسمانی، روانی و عاطفی او باشد. هدف اصلی در این پژوهش مقایسه وضعیت مزاج در سه گروه نخبه، غیرحرفه‌ای و غیرفعال دوندگان بود.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه پیمایشی، جامعه آماری شامل کلیه دوندگان نخبه و غیرحرفه‌ای هیئت دوومیدانی استان فارس بود که از بین دوندگان تعداد ۴۰ نفر دوندگان به‌طور تصادفی به عنوان نمونه آماری انتخاب شد، که از این تعداد ۲۰ نفر نخبه و ۲۰ نفر غیرحرفه‌ای انتخاب شدند که تعداد ۲۰ نفر دیگر از افراد غیرفعال جهت مقایسه و تحقیق مورد بررسی قرار گرفت. وضعیت مزاجی با پرسشنامه خود اظهاری تعیین شد. داده‌ها توسط پرسشنامه جمع‌آوری شد. از روش‌های آزمون فرض آماری در این داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: بین مزاج و سطح فعالیت بدنی ارتباط معناداری وجود دارد ($p < 0.05$). همچنین بین صفوایی و دموی بودن مزاج با سطح فعالیت بدنی در هر سه گروه دوندگان نخبه و غیرحرفه‌ای و افراد غیرفعال رابطه مستقیم وجود دارد. در صورتی که بین سوداوى و بلغمى بودن مزاج با سطح فعالیت بدنی رابطه معناداری وجود ندارد ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری: می‌توان گفت که گرم بودن مزاج دوندگان می‌تواند عاملی مهم در جهت افزایش مشارکت‌شان در فعالیت‌های بدنی باشد.

تاریخ دریافت:

تاریخ پذیرش: آبان ۹۵

مقدمه:

کیفیت زندگی از جمله نگرش‌هایی هستند که ارتباط آن‌ها با فعالیت بدنی گزارش شده است (۱، ۲).
ورزشکاران حرفه‌ای (افرادی که ورزش را به عنوان حرفة و شغل خود انتخاب کرده و از این طریق امرارمعاش می‌کنند و درآمد اقتصادی دارند) دارای خصوصیات بهداشتی روانی مثبت‌تری هستند و از خصوصیات روانی منفی کمتری نسبت به توده‌های مردم برخوردار بودند (۳). افراد گرم‌مزاج اغلب بدنی عضلانی داشته و ماهیچه‌های زیادی دارند. بدن این افراد در هوای سرد به راحتی با عوامل فیزیکی و فیزیولوژیک گرم می‌شود، اما خنک شدن آن‌ها در هوای گرم راحت نیست و این افراد کم خواب بوده و اغلب فعال و پرجنب و جوش‌اند، افراد

مزاج در طب سنتی ایران، مفهومی کلیدی در تعریف سلامتی و بیماری انسان و نقطه عطف فیزیوپاتولوژی بیماری‌های است (۱). مزاج کیفیتی است که از واکنش متقابل کیفیت‌های متضاد موجود در عناصر بسیار ریز شده به وجود می‌آید و از نظر تقسیم‌بندی به دو گونه معتدل و غیر معتدل تقسیم می‌شود. بر اساس نظریات طب سنتی، مزاج فرد می‌تواند تعیین‌کننده خصوصیات جسمانی، روانی و عاطفی فرد بوده و در تعیین سبک زندگی وی مؤثر باشد (۲، ۳). کاهش علائم افسردگی و نگرانی، رضایتمندی از زندگی و ارتقاء

حاضر به منظور مقایسه وضعیت مزاج در دوندگان نخبه، غیرحرفه‌ای و افراد غیرفعال در صدد پاسخ به این سؤال است که آیا رابطه‌ای بین مزاج و سطح فعالیت بدنی افراد وجود دارد یا خیر؟

مواد و روش‌ها:

پژوهش حاضر از نوع پیمایشی است که به طور مقطعی در سال ۱۳۹۳ در شیراز انجام شد. جامعه آماری مطالعه حاضر در این پژوهش، شامل کلیه دوندگان نخبه و غیرحرفه‌ای هیئت دوومیدانی استان فارس بودند که از بین آن‌ها تعداد ۴۰ نفر به طور تصادفی به عنوان نمونه آماری انتخاب شد؛ که از این تعداد ۲۰ نفر دونده نخبه و ۲۰ نفر دونده غیرحرفه‌ای بودند. تعداد ۲۰ نفر دیگر نیز از افراد غیرفعال جهت مقایسه و تحقیق مورد بررسی قرار گرفتند.

در این پژوهش مزاج دوندگان مورد بررسی قرار گرفت. داده‌های مربوطه در پرسشنامه‌ای جمع‌آوری شده و با استفاده از نرم‌افزار Spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. ویژگی‌های متفاوتی از دوندگان مورد بحث قرار گرفت که از بین آن‌ها مزاج به عنوان متغیر مستقل و سطح فعالیت بدنی به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شد.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات به صورت پرسشنامه بود، که قبل از توزیع پرسشنامه توضیحاتی در رابطه با مزاج برای دوندگان و افراد غیرفعال داده شد. این پرسشنامه اولین پرسشنامه خوداظهاری معتبر به منظور تشخیص مزاج هست که مزاج افراد را با توجه به مواردی همچون ملمس بدن، سرعت تأثیرپذیری از سرما و گرما، چگونگی ادا کردن کلمات، سرعت خشم و عصبانیت، سرعت تأثیرپذیری از غذاهایی با طبع گرم یا طبع سرد، قوت صدا، سرعت حرکات جسمی، وضعیت چاقی و لاغری و نرمی و خشکی پوست که همگی مورد تأیید استانید. بزرگ طبستی به منظور تشخیص مزاج هست، تعیین می‌کند. همچنین این پرسشنامه دارای ضریب آلفای کرون باخ ۷۱ درصد است که نشان‌دهنده سازگاری و انسجام درونی است و همچنین ویژگی و حساسیت نقاط برش پرسشنامه جهت گروه گرم، ۶۵ درصد و ۹۳ درصد، برای گروه سرد، ۵۲ درصد و ۹۷

گرم‌مزاج به طور کلی آشفته، زودفهم، خوش‌بین، امیدوار و چالاک‌اند. در مقابل افراد سردمزاج نبضی ضعیف و سست دارند و فاصله بین ضربان‌ها در این افراد زیاد است. بدن این افراد بیشتر از چربی تشکیل شده تا ماهیچه، به همین جهت، بدن این افراد بیشتر عضلانی نیست و خواب این افراد زیاد بوده و بیشتر افرادی تنبیل و سست هستند. افراد سردمزاج اغلب افرادی آرام، تودار و در عین حال کند هستند. آن‌ها به طور معمول کمتر تشنه می‌شوند و از لحاظ گوارشی، کم‌هضم هستند (۶).

تاکنون مطالعات اندکی بر روی ارتباط فعالیت بدنی به عنوان عامل خارجی با مزاج فرد انجام شده است اما نتایج مطالعات متعدد نشان می‌دهد بین نگرش‌ها و حالت‌های روانی افراد که بر اساس نظریات طب سنتی به مزاج فرد وابسته است با سطح فعالیت بدنی وی ارتباط دارد (۱، ۴). در واقع یکی از مواردی که همواره در علم روان‌شناسی ورزشی مورد توجه محققان علوم ورزشی بوده، داشتن انگیزه لازم برای انجام فعالیت ورزشی بوده است. نتایج مطالعه انجام شده توسط مهدی‌زاده و همکارانش در سال ۲۰۱۳ نشان می‌دهد که مزاج فرد می‌تواند تعیین‌کننده انگیزه برای پرداختن به ورزش و فعالیت بدنی باشد (۷). گزارش شده است که ویژگی‌های جسمانی و روانی افراد گرم‌مزاج نشان می‌دهد که این افراد دارای خصوصیاتی هستند که لازمه انجام فعالیت بدنی است. داشتن جسمی تنومند، پرتحرک، چالاک و چابک و پرنشاط سرشتی باشهمat که از ویژگی‌های افراد گرم‌مزاج است (۸). بیان شده است، که داشتن انگیزه لازم برای انجام فعالیت بدنی بسیار مهم است و این تحقیق انجام فعالیت بدنی با مزاج‌های متفاوت را به همراه مداخلات و استرس‌های وارد بر بدن بررسی کرد. این در حالی است که در پژوهش‌های انجام گرفته از این دست که پاسخ بدن به مداخلاتی مانند داروهای گیاهی مختلف و ورزش را مورد بررسی قرار داده‌اند، مزاج فرد به عنوان یک متغیر تعديل‌کننده در نظر گرفته نشده است (۹). برخی مطالعات به بررسی مزاج در گروه‌های مختلف از قبیل زنان نابارور (۱۰) و یا افراد چاق و لاغر (۱۱) پرداخته‌اند اما در مورد ورزشکاران مطالعه‌ای یافت نشد. از این رو پژوهش

و اما در آخرین مورد که دوندگان افراد غیرفعال می‌باشند از طیف ۳۲ گویه‌ای لیکرت از ۳۲ تا ۷۳ در نوسان است. میانگین نمره آنها از این طیف ۱۰۵ است که میانگین نمره از یک گویه از این طیف ۳/۲۸ به دست آمد که در حد متوسط است (جدول ۱).

جدول ۱. رتبه افراد مورد بررسی بر حسب گروه‌ها

میانگین یک گویه از طیف	رتبه	دامنه تغییرات	تعداد گویه	گروه
۱۶/۹۲	± ۸۷/۳۵ ۲۲۴/۴۷	۳۳ - ۱۰۴۱	۳۲	نخبه
۳/۳۴	۵۶/۸ ± ۶	۴۰ - ۶۷	۳۲	غیرحرفه‌ای
۳/۲۸	۸/۲ ± ۲/۲	۳۲ - ۷۳	۳۲	غیرفعال

در تحقیق حاضر نتایج حاصل از آزمون همبستگی پیرسون نشان می‌دهد که بین سطح فعالیت بدنی و مزاج رابطه معنی‌داری وجود دارد ($r = 0.766$). با توجه به اینکه سطح معنی‌داری حاصل از این آزمون $0.007 < r < 0.05$ حد مجاز است، این نتیجه که گرم‌تر بودن مزاج باعث افزایش سطح فعالیت بدنی نیز می‌شود، قابل تعمیم به کل جامعه آماری نیز است (جدول ۲).

جدول ۲. رابطه بین سطح فعالیت بدنی و مزاج

نام متغیر	سطح فعالیت بدنی
$r = 0.766$	مزاج
$p = 0.007$	سطح معناداری
$n = 60$	تعداد

در آزمون فرضیه‌ها که از آزمون همبستگی پیرسون استفاده شد نتایج نشان داد که بین صفراوي بودن مزاج و فعالیت بدنی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($r = 0.753$). همچنین بین دموی بودن مزاج و سطح فعالیت بدنی رابطه معنی‌داری وجود دارد ($r = 0.635$). با توجه به اینکه سطح معنی‌داری حاصل از آزمون کمتر از 0.007 است و کمتر از 0.05 است رابطه معنی‌داری را بین این دو متغیر ثابت می‌کند؛ بنابراین هر چه افراد، دارای مزاج صفراوي و دموی باشند، از سطح فعالیت

درصد، برای گروه خشک، ۵۳ درصد و ۶۷ درصد و در آخر برای گروه مرتبط، ۵۳ درصد و ۷۶ درصد بود (۱۲).

با مراجعه به باشگاه‌های منتخب، پس از مصاحبه و اخذ رضایت‌نامه از مریبان و پس از توجیه آزمودنی‌ها با شرایط و نحوه انجام تحقیق، ابتدا داوطلبان فرم رضایت‌نامه کتبی را امضا کردند. پس از آن پرسشنامه مشخصات عمومی (سن، جنس، میزان تحصیلات و ...) توسط داوطلبان تکمیل شد. در مرحله بعدی از داوطلبان خواسته شد پرسشنامه استاندارد مزاج را که به منظور تشخیص مزاج افراد به کار می‌رود، تکمیل کنند. ۲۱ به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار spss نسخه استفاده شد. همچنین برای تعیین میانگین و انحراف معیار از آمار توصیفی و به منظور تعیین چگونگی توزیع داده‌ها از آزمون کولموگروف - اسمیرنوف استفاده شد. بعد از مشخص شدن توزیع داده‌ها، به منظور بررسی وضعیت موجود متغیرهای تحقیق در جامعه مورد مطالعه، در صورتی که داده‌ها نرمال باشند از آزمون تی تکنومنه‌ای و در صورتی که داده‌ها غیر نرمال باشند از آزمون دوجمله‌ای استفاده شد. به منظور آزمون فرضیات تحقیق و بررسی ارتباط بین متغیرها از آزمون ضربی همبستگی استفاده شد. در صورتی که داده‌ها نرمال باشند از ضربی همبستگی اسپرمن بهره گرفته شد. برای بررسی همبستگی نمرات از تحلیل رگرسیون چندگانه استفاده شد و سطح معنی‌داری $p \leq 0.05$ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها:

بررسی مزاج در سه گونه از دوندگان و توسط ۳۲ گویه سنجیده شد؛ به طوری که نمره دوندگان نخبه از طیف ۳۲ گویه‌ای لیکرت از ۳۳ تا ۱۰۴۱ در نوسان بود. میانگین نمره آنها از این طیف $538/9$ است. میانگین نمره پاسخگویان از یک گویه از این طیف ۱۶/۹۲ است که در حد زیاد است.

همچنین بررسی مزاج در دوندگان غیرحرفه‌ای از طیف ۳۲ گویه‌ای لیکرت از ۴۰ تا ۶۷ در نوسان است. میانگین نمره آنها از این طیف 107 است. میانگین نمره پاسخگویان از یک گویه از این طیف $3/34$ است که این نیز نسبتاً زیاد است.

Wachs (۱۹۹۴) و همکاران (۲۰۱۰) هم خوانی دارد (۶، ۷، ۱۳، ۱۴). این نتایج دور از انتظار نبود زیرا هر چه مزاج رو به گرمی رود، سطح فعالیت بدنی فرد افزایش می‌یابد و این نتیجه‌ای است که از قبل هم قابل پیش‌بینی بود. درنتیجه مزاج بر سطح فعالیت بدنی تأثیر مثبت دارد. در مورد افراد صفوراوی مزاج و فعالیت بدنی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که افراد صفوراوی مزاج به علت گرم و پرانرژی بودنشان دارای سطح فعالیت بدنی بیشتری هستند. به این معنا که صفوراوی بودن می‌تواند موجب افزایش بیشتر سطح فعالیت بدنی شود. نتیجه این فرضیه با نتایج ناصری و همکاران (۲۰۱۰)، و Diamond (۱۹۷۴) همسانی دارد (۱۵).

بنابراین افرادی که صفوراوی هستند با احتمال بیشتری سطح فعالیت بدنی بیشتری دارند چون پرانرژی‌تر هستند بنابراین فعالیت بیشتری دارند و جنب و جوش و تحرک بیشتری در عمل از خود نشان می‌دهند.

در مورد افراد دموی مزاج و فعالیت بدنی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد افراد دموی مزاج نیز با سطح فعالیت بدنی رابطه مستقیم دارند به این صورت که هر چه فرد دموی مزاج باشد، سطح فعالیت بدنی آنها بیشتر می‌شود، همان‌طور که با نتایج این سینا، ۱۹۹۳ همسانی دارد (۱۶). بنابراین هر چه ضربان قلب افراد بیشتر، سطح فعالیت بدنی آنها نیز افزایش می‌یابد. که نقش مهمی را در زندگی انسان ایفا می‌کند. در مورد افراد سوداوی مزاج و فعالیت بدنی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که افراد سوداوی مزاج با سطح فعالیت بدنی رابطه کمتری دارد به این صورت که هر چه فرد سوداوی‌تر باشد سطح فعالیت بدنی وی نیز کمتر می‌شود. که با نتایج این سینا هم خوانی دارد. پس بنابراین چون غده تیروئید افراد سردمزاج فعالیت کمتری دارد بنابراین بر سطح فعالیتی آنها نیز تأثیرگذار است. که باعث کاهش فعالیت بدنی در این افراد می‌شود. در مورد افراد بلغمی مزاج و فعالیت بدنی نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که هر چه فرد بلغمی مزاج باشد فعالیت آنها کمتر است و به تبع سطح فعالیت بدنی آنها نیز کاهش می‌یابد. در این فرضیه نیز همچون نتایج فردی چون این سینا و ملاصدرا هر چه فرد سردمزاج تر به دلیل انرژی کمتر و کم‌کاری تیروئید شخص

بدنی بیشتری برخوردارند؛ بنابراین دموی و یا صفوراوی بودن مزاج باعث افزایش سطح فعالیت در هر سه سطح نخبه، غیرحرفه‌ای و افراد غیرفعال می‌شود. علاوه بر این بین سوداوی بودن مزاج و سطح فعالیت بدنی همبستگی وجود ندارد ($r=0.320$). همچنین بین بلغمی بودن مزاج و سطح فعالیت بدنی همبستگی وجود ندارد ($r=0.219$)؛ بنابراین هر چه افراد دارای مزاج سودا و بلغم بودن مزاج باعث کاهش سطح فعالیت در هر سه سطح نخبه، غیرحرفه‌ای و افراد غیرفعال می‌شود (جدول ۳).

جدول ۳. رابطه بین سطح فعالیت بدنی و مزاج‌های چهارگانه

نام متغیر	سطح فعالیت بدنی	صفراوی	دموی	سوداوی	بلغمی
سطح فعالیت بدنی	$r=0.766$	$r=0.635$	$r=0.320$	$r=0.219$	
سطح معناداری	$p=0.007$	$p=0.007$	$p=0.007$	$p=0.007$	$p=0.007$
تعداد	$n=60$	$n=60$	$n=60$	$n=60$	

نتایج به دست آمده از آزمون کولموگروف - اسمیرنوف نشان می‌دهد که در سطح فعالیت بدنی افراد نخبه و افراد غیرفعال چون سطح معنی‌داری از 0.005 کمتر است بنابراین توزیع داده‌ها غیرنرمال محسوب می‌شود (مقدار سطح معنی‌داری 0.000)؛ بنابراین طبق انجام آزمون دوچمله‌ای و مقدار به دست آمده تفاوت مشاهده شده معنی‌دار نیست؛ اما در سطح فعالیت بدنی افراد غیرحرفه‌ای چون سطح معنی‌داری از 0.005 بیشتر به دست آمد توزیع داده‌ها نرمال است؛ بنابراین توزیع داده‌ها نرمال محسوب می‌شود؛ بنابراین طبق انجام آزمون تک‌نمونه‌ای و مقدار آن بنابراین تفاوت مشاهده شده معنی‌دار است (مقدار سطح معنی‌داری 0.008).

بحث:

نتایج تحقیق حاضر نشان داد بین مزاج با سطح فعالیت بدنی فرد از نظر آماری ارتباط معناداری وجود دارد یعنی هر چه فرد گرم‌مزاج‌تر باشد سطح فعالیت بدنی وی بیشتر است. نتایج تحقیق حاضر چون غده تیروئید مهدی‌زاده و همکاران (۱۳۹۲)، Bates و

به فعالیت بدنی که نوعی رفتار فردی است، با خصوصیات جسمانی و روانی افراد گرم‌مزاج همسو است. به بیان دیگر، برای افراد با مزاج گرم، فعالیت بدنی نیاز بدن بوده و این نوع مزاج، فرد را به انجام فعالیت بدنی از نوع ورزشی سوق می‌دهد. لذا، شاید بتوان ریشه عدم تمايل افراد سرد‌مزاج به فعالیت بدنی را در ویژگی‌های مزاجی آن‌ها جستجو کرد.

سپاسگزاری:

نویسنده‌گان مقاله بر خود لازم می‌دانند از کلیه آزمودنی‌ها که در انجام تحقیق همکاری داشتند تقدير و تشکر به عمل آورند.

دچار کاهش سطح فعالیت بدنی می‌شود (۱۶-۱۹). که با نتایج ابن سینا و دیاموند و ملاصدرا سازگار می‌باشد (۱۵-۱۹) چون طبع بدنی سردی دارند. بنابراین یافته‌های این پژوهش نیز همین نتایج را نشان داد.

نگاهی به ویژگی‌های جسمانی و روانی افراد گرم‌مزاج نشان می‌دهد که این افراد دارای خصوصیاتی هستند که لازمه انجام فعالیت بدنی است. داشتن جسمی تنومند، پرتحرک، چالاک و چابک و پرنشاط، سرشتی با شهامت که از ویژگی‌های افراد گرم‌مزاج است (۸)، از ویژگی‌های لازم برای پرداختن به ورزش و فعالیت بدنی نیز محسوب می‌شوند. از این رو به نظر می‌رسد تمايل به انجام فعالیت بدنی یا پرداختن

References:

1. Naseri M, Rezaeiazdeh H, Taheripanah T, Naseri V. Temperament theory in the iranian traditional medicine and variation in therapeutic responsiveness, based on pharmacogenetics. Journal of Islamic and Iranian traditional medicine. 2010;1(3):237-342.
2. Afsharypuor S, Shams Am, Mosaddegh M, Ghannadi A, Mohagheghzadeh A, Emami S. Equable, inequable, and other human and drug temperaments. 2011;2(3):183-94.
3. Yousefifard M, Parviz M, Hosseini M, Ebadiani M, Keshavarz M. Mizaj past, present and future. Physiology and Pharmacology. 2013 Jan 10;16(4):328-39
4. Moeini B, Jalilian F, Jalilian M, Barati M. Predicting factors associated with regular physical activity among college students applying basnef model. Scientific Journal of Hamadan University of Medical Sciences. 2011 Dec 15;18(3):70-6.
5. Dastjerdi R, Eftekhar Ardebili H, Poorreza A, Assasi N, Golestan B. Assessment of the stage of change in physical activity among high school girls. Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research. 2004 May 15;2(2):25-34
6. Ibn Sina (Avicenna). *Qorazeh e-Tabeeiat*. Tehran Publications. National Heritage Association. 1953.
7. Mahdizadeh R, Safari S, Kabiri Samani D. Relationship between temperament and physical activity level in non-athlete university students. J Islamic Iran Trad Med. 2013;4(1):35-40.
8. Kordafshari GH, Mohhamdi Kenri H, S E. Nutration in Iranian Islamic Medicine: Nasl Nikan". 17th ED; 2008.
9. Atashak S, Azarbajani M, Piri M, Jafari A. Effects of combination of long-term ginger consumption and resistance training on lipid peroxidation and insulin resistance in obese men. Journal of Medicinal Plants. 2012;2(42):179-188.
10. Sohrabvand F, Nazem E, Tansaz M, Keshavarz M, Hashem Dabaghian F, Nikbakht Nasrabad A, et al. Investigation of the Personal and Uterine Humor in infertile women referred to Vali-E-As Hospital of Tehran, Iran in 2012. The Iranian Journal of Obstetrics, Gynecology and Infertility. 2014;17(94):10-19.
11. Shahabi S, Hassan ZM, Mahdavi M, Dezfooli M, Rahvar MT, Naseri M, et al. Hot and Cold natures and some parameters of neuroendocrine and immune systems in traditional Iranian medicine: a preliminary study. The Journal of Alternative and Complementary Medicine. 2008;14(2):147-156.
12. Mojahedi M, Naseri M, Majdzadeh R, Keshavarz M, Ebadini M, Nazem E, et al. Reliability and validity assessment of Mizaj questionnaire: a novel self-report scale in Iranian traditional medicine. Iranian Red Crescent Medical Journal. 2014;16(3):e15924.
13. Fowles DC. Electrodermal hyporeactivity and antisocial behavior: does anxiety mediate the relationship? Journal of affective disorders. 2000 Dec 2;61(3):177-89.
14. Coch D, Dawson G, Fischer KW. Human behavior, learning, and the developing brain: Atypical development: Guilford Press; 2007.
15. Diamond SE. The roots of psychology: A sourcebook in the history of ideas: Basic Books; 1974.
16. Bakhtiar L, Gruner OC. *Al-Qānūn Fī'l-Tibb* (The Canon of Medicine): Abjad Book Designers & Builders; 1999.
17. Arjomand SA. 10 Traditionalism in Twentieth-century Iran. From nationalism to revolutionary Islam. 1984:195.
18. Marmura ME. Islamic theology and philosophy: studies in honor of George F. Hourani: SUNY Press; 1984.
19. Javadi B, Sahebkar A, Emami SA. A survey on saffron in major Islamic traditional medicine books. Iranian journal of basic medical sciences. 2013 Jan;16(1):1.